

Kopia till statsminister Ingvar Carlsson

Utrikesminister Sten Andersson
103 33 Stockholm

Lund den 25 augusti 1987

Bäste Sten Anderson.

Vid en kommande fredsuppgörelse i kriget mellan Irak och Iran börde frågan om vad som skulle hända med det kurdiska folket bli ett viktigt inslag vid förhandlingarna.

Både i Irak och Iran har kurdiska motståndsgrepper kämpat mot de styrande regimerna. Deras svåra situation och kamp för självbestämmande med rätten att tala sitt eget språk och utöva sin kultur har utnyttjats och särskilt i Irak har de kurdiska rebellerna spelat en framträdande roll i kriget mellan de både länderna.

Efter en fredsuppgörelse kan Irak och Iran konsentreras på sina interna problem och det kurdiska folket riskerar då att utsättas för ökat förtryck T.O.M hämndaktioner. Det blir inte bara de stridande kurdiska rebellerna som kommer att drabbas, utan även kurdiska åldringar, kvinnor och barn blir offer för regimernas hämndaktioner. I denna riktning har Irak redan börjat förflytta kurderna med tvång från sina byar och städer till ökenområden i södra Irak .

Om kurdiska folket ännu en gång glöms bort och världssamfundet blundar och låter förtrycket fortsätta blir det aldrig varaktig fred och stabilitet i Mellanöstren, inte minst i området kurderna bor.

Kurdiska folket saknar diplomatisk representation på FN och andra internationella organisationer, därför deras krav om rättvis och human behandling måste framföras på annat vis. Därför tar jag mig friheten att vädja direkt till den svenska regeringen. Svenska regeringen har både goda förutsättningar och möjligheter att ta upp frågan i FN och kräva att kurdiska folkets interessen tillvaratas vid kommande fredsförhandlingar.

Med vänliga hälsningar

Borhanedin Yassin
KämmärsV. 13 :10 70
222 46 LUND

Bil: KURDISTAN - EN FREDSBEVARANDE BUFERTZON.

KURDISTAN - EN FREDSBEVARANDE BUFFERTZON

Trots medlingsförsök av Olof Palme, FN, Islamiska kongressen och icke-allierade stater samt flera andra - fortsätter kriget mellan Iran och Irak. Detta har nu pågått i nästan sju år. Hundratusentals människor har dödats eller skadats i ett meningslöst blodbad där inget av länderna vunnit någon framgång. Stormakternas engagemang har trappat upp konflikten till den grad att världsfreden hotas.

Delar av Irak-Iranska Kurdistan är krigsskådeplats och kurdernas svåra situation är en viktig faktor i det pågående kriget, vilket bör föranleda hänsynstagande mot detta i kommande fredsförhandlingar. Iraks och Irans inre respektive nationella säkerhet kan inte bevaras långsiktigt om man inte löser kurdernas problem.

De ca 20 miljonerna kurder, är ett folk med eget språk, egen kultur men utan egen stat. Kurdistan - området där kurderna bor - är delat mellan Turkiet, Iran, Irak och Syrien. Ett stort antal kurder är dessutom bosatta i Sovjet och Libanon,

Efter 1:a Världskriget, vid Osmanska Rikets upplösning blev kurderna lovade en egen stat genom fredsuppgörelsen i Sévres 1920. Läusaneavtalet mellan Turkiet och segermakterna innebar att löftet drogs tillbaka och gränserna drogs rakt igenom Kurdistan. Detta medförde att kurderna hamnade i flera olika länder. På grund av stora oljefyndigheter i Kurdistan - Mosulområdet, Irak - fortsatte tvisten och inte förrän 1926 kunde de nuvarande gränserna fastställas. Till turkarnas stora förtret hamnade Mosulområdet under brittiskt mandat - nuvarande Irak. Nationernas Förbund fastställde slutgiltigt gränserna. Således förlorade man två historiska chanser; att ge kurderna en egen stat och därmed även förutsättningarna för fred och stabilitet i området.

Sveket mot kurderna har utlöst en frihetskamp som pågått oavbrutet ända sedan 20-talet. De inblandade ländernas säkerhet har ständigt varit hotad och normala förhållanden mellan Turkiet, Irak, Iran och Syrien har aldrig kunnat upprättas - inte så länge kurdfrågan förblivit olöst.

I Alger-avtalet 1975 kom Iran och Irak överens om att stoppa det kurdiska upproret i Irak. Irak fick göra stora eftergifter för att Iran skulle avbryta sitt omfattande stöd till de kurdiska rebellerna, men redan 1979, efter den islamska revolutionen, var det slut på sämjan och efter Iraks anfall på Iran 1980, fick de kurdiska rebellerna i Irak åter stöd av Iran. Rebellernas antal har mångdubblats och utgör nu ett allvarligt hot mot den irakiska regimen. De har angripit oljeanläggningar och slagit tillbaka stora armé-enheter och deras framgång skapar nu oro även i grannlandet Turkiet. Allt detta under krigstillstånd.

När Turkiet, Iran, Irak och Syrien söker en frist från de kurdiska upproren, hamnar de antingen i direkt konflikt med varandra, eller i kortvarig enhet, där kurderna utses till gemensamma syndaböcker. Så kan exempelvis Turkiet få tillstånd att göra såväl mark- som luftanfall långt in på irakiskt område i sin jakt på kurdiska rebeller.

Turkiet anklagar Sovjet för att stödja kurdiska rebell-grupper och anklagar bl a Syrien för att tillåta kurdiska rebeller att ha baser i landet och därifrån göra attacker in i Turkiet. - En situation som kan betecknas som ett förstadie till en djupare konflikt där kurderna är tvistefrågan.

Gränsdragningarna från 20-talet, vilket splittrade det kurdiska folket, är genom de geografiska förhållandena både svåröverbakad och sårbar. Detta utgör också en grund för konflikter; i direkta krig, som nu mellan Irak och Iran, eller i andra konflikter där kurderna är, och kommer att vara inblandade; Syrien - Irak, Iran - Turkiet, Syrien - Turkiet, Sovjet - Turkiet ... riskerna är många.

FNs säkerhetsråd har nyligen, i resolution 598 beslutat att uppmäna till eld upphör i Irak-Iran-kriget. För första gången i historien kunde stormakterna nå full enighet i en viktig fråga och detta måste vara ett stort steg mot ett slut på Gulfkriget. Det måste bli ett snabbt slut på blodbadet och de stridande måste sätta sig vid förhandlingsbordet, men paradoxalt nog kan en snar fred samtidigt innebära katastrof för det kurdiska folket. När Irak och Iran inte längre bekämpar varandra kan de koncentrera sig på att vända sig emot kurderna med all kraft. Det finns risk för ett folkmord av samma slag som drabbade armenierna i början på seklet.

För att förhindra en sådan katastrof måste FN agera kraftfullt och ge sitt skydd åt det kurdiska folket. En fredsuppgörelse mellan Irak och Iran kan, om FN griper in, istället bli en ny historisk chans att lösa det "kurdiska problemet". Kurderna måste få rätt att tala sitt språk, att utöva sin kultur och själva bestämma över sitt öde. Kurdistan kan förvandlas till neutralt område där FN-trupper i ett inledningsskede ansvarar för säkerheten. Ett neutralt Kurdistan, med självbestämmanderätt för det kurdiska folket, skulle kunna bli en fredsbevarande buffertzona. Konfliktorsakerna och spänningarna i det känsliga Mellanösternområde skulle minska och det förföljda kurdiska folket skulle äntligen få fred och trygghet och världen skulle få ett renare samvete.

LUND den 19 augusti 1987

Burhanedin Yassin